

Ἄγᾶ, τόσο θὰ πάρῃ ἡ Ἐκκλησία, τόσο ἡ Κοινότης καὶ τόσο καθε χωριάτης.» Σὰς ἀρέσει κ' αὐτό;

— Νὰ μᾶς ζήσῃ ὁ ἀφέντης! Θεὸς σχωρέσοι τὴ μάνα του ποῦ ἦτανε κ' ἀπ' τὰ μέρη μας.

Ἦλθε ἡ σειρὰ καὶ τῆς διανομῆς τοῦ τσιφλικιοῦ ἐνὸς δυστυχισμένου Ἀληαγᾶ, εὐεργετικωτάτου φανέντος εἰς τὸν τόπον.

Εἰς χωρικός κυριευθεὶς ὑπὸ οἴκτου πρὸς τὸν ἀπογυμνωθέντα ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ Κυρίου Ἀλήαγα, ἐτόλμησε νὰ παρατηρήσῃ:

— Ἀμ' τὸν καυμένο τὸν Ἀλήαγα, ποῦ ἦτανε τόσο καλὸς ἄνθρωπος, θὰ τὸν ἀφήσουμε ἔτσι δὲ φτωχό;

Ὁ Κύριος μεθ' ἐτοιμότητος πνεύματος:

— Λοιπὸν, ἄς πάρῃ καὶ ὁ Ἀλήαγας εἴκοσι στρέμματα!

Οἱ χωρικοὶ ἐνθουσιάζοντο ἀπὸ τὴν γενναιοῦτητα τοῦ ὑποψηφίου των καὶ ἐσπεύδον πλέον νὰ χύνωσι τὸν ἐνθουσιασμόν των εἰς τὴν λευκὴν κάλπην τοῦ υἱοῦ δύο μητέρων, τῆς Κύπρου καὶ τῆς Καλαμπάκας.

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Palace ob Westminster.

House of Commons.

(Συνέχεια τῆς ἀριθ. 262).

Διασκελίσας τὴν πύλιν τοῦ Δικαστηρίου, εὐρέθην πάλιν ἐν τῇ εἰσόδῳ, ἀπέναντι τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τῆς.

Εἰς τὸ μέσον τῆς πλευρᾶς ταύτης παρατηρεῖται μικρὰ καὶ στενὴ θύρα, ἄγουσα εἰς στενὸν ἐλικοειδῆ διάδρομον, χρησιμεύοντα ὡς ἰδιαιτέραν διόδον τῶν ὑπουργῶν, πρὸς τὸ Κοινοβούλιον. Παραλλήλως τοῦ τείχους τῆς παρατάσσονται ἐν κανονικῇ ὀριζοντίῳ γραμμῇ οἱ μαρμαρίνοι ἀνδριάντες τῶν περιφημοτέρων Βρεττανῶν Βασιλέων. Ἐκεῖ διακρίνεται ἡ μεγαλοπρεπής, ἱπποτικὴ, ἀγέρωχος καὶ ἐν τούτοις γλυκυτάτη μορφή τοῦ εὐγενεστέρου, καὶ ἀτυχεστέρου τῶν Στουάρτ. Παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀκραδάντου καὶ σιδηροῦ τούτου χαρακτῆρος, προβάλλει ἡ φυσιογνωμία τοῦ ἀναξίου υἱοῦ τοῦ Καρόλου Β'. Πλήρης ῥυτίδων παριστωσῶν τὴν λαγνείαν, τὴν φιλαργυρίαν, καὶ τὸν Ἀβδηρητισμὸν τοῦ. Ὁ πατὴρ τοῦ πρώτου, καὶ ἀρχηγὸς τῆς δυναστείας τῶν Στουάρτ Ἰάκωβος ὁ Α' κεῖται παρὰ τὸ ἕτερον πλευρὸν. Οἱ χαρακτῆρες τούτου εἶναι μᾶλλον μέτριοι, ἐκφράζοντες γλυκύτητα, συμπάθειαν καὶ ἀξιοπρέπειαν. Οὐδὲν σφοδρὸν αἰσθημα βασιλεύει ἐπ' αὐτῶν. Μόνον προσελκύει τὴν προσοχὴν μου ἐλαφρά τις χροιά ποιητικῆς μελαγχολίας, χυνομένη περὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλικοῦ γενάρχου, ὡς ἐὰν ἡ εἰκὼν τοῦ ἐπλάττετο, καθ' ἣν στιγμὴν ἐλάμβανε τὴν ἀπαισίαν εἰδήσιν τοῦ σκληροῦ θανάτου τῆς Μαρίας Στιούαρτ, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ γλυκεῖα μήτηρ του, καὶ τὸ οἰκτρὸν θῆμα τῆς ἀκολάστου Παρθένου Ἐλισαβέτ. Εἰς τὸ ἐνδότερον τέρμα ὑπάρχουσιν ἰδρυμένοι οἱ ἀνδριάντες τῶν Γουλλιέλμων Γ' καὶ Δ'. Καί τοι οὐδεμία ἄλλη σχέσις ὑπάρχει μεταξὺ των ἐκτὸς τῆς κοινότητος τοῦ ὀνόματος, ἐν τούτοις τὸ παράστημα ἀμφοτέρων εἶναι τὸ αὐτὸ, ὀγκῶδες, ὑψηλὸν, βακχικὸν, φαιδρὸν. Νομίζει τις ὅτι βλέπει φιλικώτατον ζεῦγος Ἀθηναίων κρεωπωλῶν, ἄρτι ἐγκαταλιπόντων τὰ βασίλεια τοῦ Βάκχου. Εἰς τὸ ἐξώτερον τέρμα, ὑπάρχει τὸ ἄγαλμα μεγαλοπρεποῦς καὶ ωραίας γυναικός. Τὸ βάθρον τούτου δὲν φέρει ἐπιγραφὴν, καὶ ἡ περιέργειά μου ἐξάπτεται. Στρέφω ἑμαυτὸν περὶ ὅλας τὰς διαστά-

παλαβός. Ντράπου λίγο! Δὲν βλέπεις; Σὲ βλέπουν τόσο ἄνθρωποι. Προσβάλλεις καὶ τὸ μαγαζί.

Ἄφρσέ με, καυμένε Ἀνδρέα, καὶ ἀποφάσισα νὰ πάω στὸ πόλεμο!

— Πόλεμο! Ἀλήθεια; Γιὰ λέγε, ἀδελφέ, γιατί κ' ἐγὼ ἓν τέτοιο σκοπὸ ἔχω. Μὰ τὸν Θεὸ, καλλίτερα ἐπαναστάτης παρὰ δοῦλος στὸ Βυζάντιο. Καὶ ἔμαθες ποῦ δίνουν περισσότερα; Ἐγὼ ἄκουσα ὅτι στὴν Ἑθνικὴ Ἀμυνα πέφτει λουφὲς γερός. Προχθὲς ἔφυγαν κἄτι δικὰ μας παιδιὰ καὶ σοῦ τράβηξαν ὁ καθ' ἓνας των καὶ ἀπὸ ἓνα Γεώργιο Σταυρὸ μὲ δύο νοῦλες. Τί νὰ σοῦ 'πῶ; καὶ σοῦ τὸ λέγω ὅχι γιὰ νὰ σὲ κολακέψω, ἀλλ' ὅταν σὲ εἶδα καὶ 'κουβεντιάζεις μονάχος σου, ἐνθουσιάζεσθαι τόσο πολὺ καὶ εἶπα, ἄς πάρῃ κατὰ διαβόλου καὶ τὸ ὑπηρετλίκι καὶ ὁ ψωρομισθὸς ἀπέναντι τῆς πατρίδος. Καὶ ἔτσι πέταξα καὶ τὸν δίσκο καὶ τὰ ποτήρια. Ἀπόψε ἀμέσως θὰ λογαριασθῶ... Τὸ 'ξέρεις τὸ γραφεῖο τῆς Ἀμυνας; Εἶνε δὴ κοντὰ, στὰ σπῖτια ἀπὸ κάτω τοῦ Ματζαβίνου.

— Μπράβο, Ἀνδρέα, τὸ λέει ἡ καρδιά σου! Εὖγε!

— Ἀμ σοῦ 'πᾶν κἄτι νιανιάρισματὰ, κἄτι ποῦ μυρίζει ἀκόμη γάλα τὸ στόμα των, καὶ δὲν θὰ 'πᾶμε 'μεῖς κοτσάμ ἄνδρες μὲ μιὰ οὐκὰ μουστάκια!

— Γιὰ φαντάσου, Ἀνδρέα, νὰ αἰχμαλωτίσουμε καὶ κἄμμιά τουρκοπούλα! Αἶ;

— Μόνο μία; Σαράντα, πενήντα δὲν λές. Καὶ 'ξεύρεις

τί θὰ 'πῇ τουρκοπούλα; Νὰ ἔτσι, μὰ τὸν σταυρὸ, εἶνε κτήνη αὐταῖς ἡ δικαῖς μας μπρὸς στῆς τουρκοπούλες. Ψόφια πράγματα. Ὅλαις ἡ τουρκάλαις εἶνε φωτιὰ μονάχες. Τούταις ἡ δικαῖς μας μὲ τὰ πούφια των, τὰ κουρέλια των, μὲ μιὰ μέση ὅσο μὲ τὴ χούφτᾶ μου, κατήντησαν πλέον μιὰ ἀνδία. Τί νὰ εὕρης ἀπὸ τέτοιαις τσιλιθίθραις. Ἡ τουρκάλες ἔχουν σῶμα, εἶνε γεμάταις αἷμα, γεμάταις ζωῇ. Ἀλλὰ τί θέλω τῆς περιγραφῆς, ὅταν πᾶμε ἐξω στὰ ἅγια χῶματα τότε βλέπεις καὶ κουβεντιάζουμε.

Τὸν διάλογόν μας διέκοψαν φίλοι τινες προσελθόντες ὅπως μᾶς ἀποχαιρετίσωσι.

— Καὶ γιὰ ποῦ; ἐρωτῶ ἐκπληκτος.

— Φεύγουμε ἀπόψε τὴν αὐγὴ μὲ τὸν Βούλγαρη.

— Ποῦ; ποῖα ὥρα, πότε;

— Αὐτὴ τὴν στιγμὴν πᾶμε νὰ πάρουμε τῆς κάππαις μας ἀπὸ τὸ γραφεῖο τῆς Ἀμύνης!

— Ἐμπρὸς, κ' ἐγὼ παιδιὰ μαζύ σας.

Καὶ ἡγήθη.

(ἀκολουθεῖ)

σεις του, πλὴν ματαίως· τὸ βλέμμα μου δὲ κατορθώνει νὰ διασχίσῃ τὴν βαθεῖαν σκιάν τοῦ μέρους ἐκείνου, διότι οὐδὲν ὄνομα ὑπάρχει ἐκεῖ γεγλυμένον. Ἀκριβῶς ὑπὸ τὸ ἄγαλμα ὑπάρχει γραίδιον τι ἔχον πομπῶδως παρατεταγμένας ἐπὶ ἀκαθάρτων τινων σανιδίων προβληματικὰς ὀπώρας. Βλέπον τὴν ἀμνηχανίαν μου, προβάλλει πρὸς ἐμὲ τὴν χειρὰ τῆς πλήρης ὀπωρῶν, καὶ τὴν γλώσσάν τῆς πλήρη γραϊκῆς στωμυλίας.

— Μάλιστα κύριε! (yes sir) ἀναφωνεῖ. Βέβαια! Εἶναι ἡ Βασίλισσα Μαρία. Κύτταξε ἐδῶ ὠραῖα μῆλα! Ὁ ἄνδρας τῆς εἶναι ἐκεῖ κάτω. Ὁ Γουλλιέλμος ὁ τρίτος. Ἀγαπάτε περισσότερον τὰ πορτοκάλια; Περίφημη γυναῖκα! Τὰ φέρουν ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν, εἶναι ἡ ἐποχὴ τῶν τῶρα. Πάρε, κύριε, δὲν θὰ μετανοήσῃς. Ἦτο λαμπρὰ βασίλισσα. Εἶχε μίαν ψυχὴν ἀγαθωτάτην. Ἦτο τὸ ἄλλον ἄκρον ἀπὸ τὴν ἄλλη Μαρία, τὴν Mary Bloody (αἱμοχαρῆ). Ἰδὲς ἐκεῖ κόκκινα, κόκκινα μῆλα ὥσάν τὸ αἷμα.

Καὶ τὸ εὐγλωττον γραίδιον ἐξηκολούθει τὴν ἀλλόκοτον ἀφήγησιν τῆς ἱστορίας τῆς Ἀγγλίας, ἐνῶ ἄφ' ἐτέρου εὗρισκε καιρὸν νὰ ἐκφράζῃ τὸν πανηγυρικὸν τῶν ὀπωρῶν τῆς.

Ἔλαβον κατ' ἀνάγκην μίαν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἀπῆλθον θαυμάζων τὴν γενικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μεγάλων κοινο- νιῶν.

* *

Ἄλλ' ὁ καιρὸς ἐπέτρεψε, καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείπω ταχέως τὴν ὑγρὰν ἀτμοσφαῖραν τῆς εἰσόδου. Ἀνῆλθον τὰς εἰς τὸ τέρμα τῆς παρατεταγμένας τρεῖς βαθμίδας, ἔστρεψα πρὸς τ' ἀριστερὰ, διεσκέλεια ἐτέρας τέσσαρας, καὶ εὗρέθην εἰς εἶδος τι στοᾶς, κομπῆς, προμήκους, καὶ εὐκόσμου. Ἡ ἀτμοσφαῖρα ἐκεῖ ἦτο καθαρωτάτη, ἀποπνεύουσα τὴν λεπτήν καὶ ἀόριστον εὐωδίαν τῆς προσφάτου δρυός. Ἀμυδρὰ δὲ τις γλυκεῖα αἴγλη ἐπλήρου τὸν ὠραῖον ἐκείνον θάλαμον. Μόλις εἰσῆλθον ἐν αὐτῷ, παραδόξον θέαμα ἐξε- τυλίχθη ἐνώπιόν μου. Μεγάλη ὁμάς προσώπων, συνε- πικνωτοὶ περὶ μαρμαρίνιν τι βάθρον, ὅθεν ἀστυνομικός τις ἐπιθεωρητῆς, ἔχων ἐκατέρωθεν δύο κλητῆρας, ἐνησχολεῖτο εἰς τὸ νὰ ἐξάγῃ τεμάχια χάρτου ἐκ τινος εὐρέος ἀγγείου, καὶ νὰ προφέρῃ ἀλληλοδιαδόχως διάφορα ὀνόματα. Ἐ- ξῆλθον τῆς ἀπορίας, εἰς ἣν μ' ἔρριψεν ἡ παραδόξος αὕτη σκηνή, μαθὼν ὅτι ἅπαν τὸ συνθηροισμένον ἐκεῖνο πλῆθος συνίστατο ἐκ προσώπων ἐχόντων εἰσιτήρια εἰσόδου εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Κοινοβουλίου, ἀναμενόντων δὲ ὅπως ἡ τύχη συμπληρώσῃ τὴν εὐμένειαν τῶν βουλευτῶν οὔτι- νες τοῖς ἐχορήγησαν ταῦτα. Ὁ λόγος τῆς περιέργου ἐκεί- νης διαδικασίας, εἶναι ἀρκετὰ ἐκπληκτικὸς, καθότι ὁ ἀριθμὸς τῶν δυναμένων νὰ παρακαθίσωσιν εἰς τὰ κοινὰ ἀκροατήρια τοῦ ἐπισημοτέρου τῶν Κοινοβουλίων, εἶναι ἐκ τῶν προτέρων ὀρισμένος, ἀνερχόμενος εἰς 60 (!) μόνον, ὅταν δὲ οἱ ἔχοντες εἰσιτήρια, εἶναι πλείονες τοῦ ἀριθμοῦ τούτου, ἐνεργεῖται κλήρωσις, ὅπως μεταξὺ αὐτῶν ἡ τύ- χη ἐκλέξῃ τοὺς εὐνοουμένους τῆς. Εἶναι ὁμολογουμένως ἀπίστευτος ἡ τάξις καὶ ἡ κανονικότης, ἣν ὁ ἐκκεντρικὸς ἀγγλικὸς χαρακτήρ δεικνύει ἐνταῦθα, ὑπὸ τὸ περιορι- στικὸν τοῦτο ἔθιμον. Ἐμεινον ἐπ' ὀλίγον ἔτι ὅπως ἴδω τοὺς εὐτυχεῖς κληρουμένους, περιχαρεῖς ὀδηγουμένους ὑπὸ τῶν κλητῆρων πρὸς τὰ ἀκροατήρια, καὶ ὅπως σπου- δάσω τὸ ἀπελπιστικὸν ὕφος, ὅπερ ἐλάμβανον οἱ πολεμη- θέντες ὑπὸ τῆς τύχης, καὶ ἀπεχώρησα βραδέως, ἔχων τὸ

πνεῦμα ἀκόμη ἐκπεπληγμένον ὑπὸ τῆς πρωτοτύπου ταύ- της σκηνῆς, ἣν καθίστα πρωτοτυπωτέραν ἢ ἀνάμνησις τῶν παντοίων ἐπιδρομῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου. Ὅσον ἀφορᾷ ἐμαυτὸν, δὲν ἐτέθην ὑπὸ τὴν αὐθαίρετον διάθεσιν τῆς τύχης, καθότι λαβὼν τὴν ἑκτακτον εὐνοίαν, τοῦ νὰ συγκαταλεχθῶ εἰς τὰς εὐαρίθμους καὶ ἐπισήμους τάξεις τῆς Προεδρικῆς Στοᾶς, ἡδυνάμην ἀκωλύτως νὰ ἐξασκῆσω τὸ δικαίωμά μου.

* *

Προχωρῶ πρὸς τὰ ἔνδον καὶ εὐρίσκομαι εἰς τὸ μέσον διαδρόμου διατεταγμένου ὑφ' ἐνὸς ἐτέρου εἰς δύο μέρη. Τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ μου ἀποτελεῖ τὴν εἰσόδον τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων, δίοδον σκιερὰν λήγουσαν εἰς ζοφερὸν τέρμα, τὴν κεκλεισμένην πύλην τῆς ἀριστοκρατικῆς ταύτης αἰ- θούσης. Εἰς τὴν σειρὰν ἐκτέρων τῶν τοίχων τῆς διό- δου ταύτης διακρίνονται καλλιτεχνικαὶ εὐρεῖαι εἰκόνες προσώπων καὶ σκηνῶν, ἀποτελοῦσαι τὴν ἱστορίαν τοῦ Κοινοβουλίου. Τὸ πρὸς τ' ἀριστερὰ μέρος τοῦ διαδρόμου ἀποτελεῖ τὴν εἰσόδον πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ἣτις εἶναι καθ' ὅλα ὁμοία τῆς πρώτης μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ φῶς εἰσέρχεται θαφιλέστερον, καὶ κατὰ μῆκος τῶν τοίχων ὑπὸ τὰς εἰκόνας εἶναι παρατεταγμένα μακρὰ ἐδῶλια κεκαλυμμένα ὑπὸ πρασίνης βύρσης. Διε- ρχόμενος πρὸ τῶν ἐδωλίων ἐκείνων ἐνόμισα ὅτι ἐνήργουν Σουλτανικὴν παρέλασιν, διότι παραδόξως τὸ βλέμμα μου ἐξηκρίβωσεν ἀρκετὰς ἀφροπλάστους Ἀλβιονίδας κα- θημένους. Ἀγνοῶ τί συνέβαινε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκεί- νην ἐκεῖσε, καὶ ἠπόρουν διότι πρὸς πείσμα τῆς Miss Ros- sou, τ' ἀναίσθητα μέλη τοῦ Ἀγγλικοῦ Βουλευτηρίου δὲν διατελοῦσι πολὺ φιλόξενα εἰς τὸ ὠραῖον φύλον, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω πραγματευόμενοι περὶ τῶν Θεωρειῶν του. Φθάσας εἰς τὸ τέρμα τῆς εἰσόδου ταύτης εὐρέθην ἐν τῷ προθαλάμῳ [Lobby] τῆς αἰθούσης τῶν κοινοτήτων. Ὁ προθάλαμος οὗτος εἶναι εὐρὺ καὶ πολυτελὲς διαμερί- σμα, τετραγώνου σχήματος καὶ συμμετρικόν. Ἐκάστη πλευρά του πρὸς τ' ἄνω ἀπολήγει εἰς τόξον, καὶ περιέ- χει ἐν τῷ μέσῳ εἶδος τι θόλου. Ἐκ τῶν τοιούτων θό- λων, ἡ μᾶλλον ἀψιδωτῶν πυλῶν ἀξιοσημείωτος μᾶλλον εἶναι ἡ ἐκ τῆς βορείας πλευρᾶς, ἀγούσα πρὸς τὴν αἴθου- σαν, καὶ ἡ τῆς ἀνατολικῆς ὀδηγοῦσα πρὸς τὰς Βιβλιοθή- κας, καὶ τὰ Ἑστιατόρια. Εἰς μίαν γωνίαν τοῦ μεγαλο- πρεποῦς τούτου προθαλάμου παρατηρῶ ὀλόκληρον ταχυ-δρομικὸν κατὰστημα ἰδρυμένον, φέρον διάφορα διαμερί- σματα, ἀνάλογα πρὸς τὴν τοπικὴν διεύθυνσιν τῶν ἐπι- στολῶν. Εἰς ἄλλην τινα γωνίαν διακρίνω ἐν τηλεγρα- φείῳ. Ἀμφότερα ταῦτα δὲ διάκεινται πρὸς χρῆσιν μό- νον τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς. Εἰς ἀπᾶς τὰς ὑέλους τῶν θυρίδων τοῦ διαμερίσματος τούτου διαγράφονται πολυτε- λέστατα ἐμβλήματα ὧν τὸν χαρακτήρα δὲν ἡδυνήθην νὰ ἐννοήσω. Ἡ στέγη τοῦ ἀπετελεῖτο ἐξ εἰδους τινος μέ- λανος ξύλου, περιέχοντος θαυμασίως γλυφάς, ἐν ᾧ τὸ δά- πεδον συνίσταται ἐξ ὀπτῶν πλίνθων στιλπνοτάτων, ἐφ' ὧν εἶναι ἐγκεχαρραγμένα ἡ Ἑθνικὴ ῥῆσις «God save the Queen». (Κύριος σῶσαι τὴν Βασίλισσαν).

* *

Εὐρισκόμην ἐκεῖ εἰσέτι σπουδάζων κεκηνῶς τὴν μεγα- λοπρεπῆ καὶ ποικίλην θέαν τοῦ μέρους ἐκείνου, ὅτε εἶδός

τι ἀριστοκρατικοῦ θεράποντος μὲ πλησιάζει. Εἶναι ἐνδε-
δυμένος en frac, καὶ κάτωθεν τοῦ στήθους του περὶ τὴν
ὀσφύν του φέρεται μέγα χρυσοῦν μετάλλιον, ἀνθηρτημένον ἐκ
χρυσῆς μακρᾶς ἀλύσου. Πλήρης εὐγενῶν τρόπων μοὶ πα-
ρατηρεῖ ὅτι τὰ ἀκροατήρια συνεπληρώθησαν, καὶ ἐπομένως
ὅτι ἐπρεπε ν' ἀπέλθω. Ἀλλὰ ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς
μου ὅταν δεικνύων εἰς αὐτόν τὸ ἰδιαιτέρον εἰσιτήριόν
μου τὸν εἶδον νὰ ποιήσῃ βαθυτάτην ὑπόκλισιν, καὶ ἤ-
κουσα νὰ μὲ προσκαλῇ μὲ τὸν εὐλαβέστερον τρόπον νὰ
τὸν ἀκολουθήσω. Διερχόμεθα ὁμοῦ στενὴν τινα πύλιν,
καὶ ἀνερχόμεθα ἐλικοειδῇ κλίμακᾳ, ἣς οἱ παχεῖς τάπη-
τες κατέβαπτον εἰς ἕκαστον βῆμα τὰ ὑποδήματά μου
ὑπὸ τὸν συβαριτικὸν χνοῦν των. Εἰς τὸ τέμας τῆς κλί-
μακος ἀναγκαζόμεθα νὰ σταματήσωμεν πρὸ ἐτέρου ὁμοίου
θεράποντος, ὅστις μοὶ ἐζήτησε τὸ ὄνομά μου. Ἀφ' οὗ ἤ-
κουσε τοῦτο ἠρεύνησεν εἰς τινα κατάλογον ὃν κατεῖχεν,
καὶ ἀφῆκεν ἐκ τῶν χειλέων του ἓν ἐπιδοκιμαστικὸν ὅτιον
All Right, μεθ' ὃ μὲ παρέλαθεν, ὥθησε μίαν θύραν, κα-
τήλθε μετ' ἐμοῦ ὀλίγας βαθμίδας, καὶ μ' ἐνεκατέστησεν
εἰς μίαν τῶν θέσεων, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν πρῶτον κύ-
κλον ἐδωλίων, ἄνωθεν τῆς αἰθούσης. Εἶτα μοὶ προσέειπεν
εὐρὺ τι ἐντυπον φύλλον χάρτου λέγων «*Voilà monsieur*».
Πρέπει νὰ σημειώσω ἐνταῦθα ὅτι εἰς τὰ ὄμματα τῶν
πλείστων Ἀγγλῶν πᾶς ξένος παρίσταται ὡς Γάλλος!

* *

Ἐχω ἤδη πρὸ ἐμοῦ τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ συνάμα πα-
ράδοxon θέμα τῆς **Αἰθούσης τῶν Κοινοτήτων**, τοῦ
θαυμαστοῦ τούτου μέρους εἰς ὃ συζητοῦνται καὶ λύονται
αἱ τύχαι οὐ μόνον ἀπάσης τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ
κόσμου. Ἐνόμισα ἅμα εὐρεθεὶς ἐκεῖ ὅτι ἀνυψώθη ἐκ τῆς
γῆς εἰς μυθικὰ ὕψη κατοικούμενη ὑπὸ ἡμιθέων, καὶ ἡ
ιδέα αὕτη μὲ κατεῖχεν ἐπὶ τοσούτον, ὥστε ἐδέησε νὰ πα-
ρέλθῃ ἀρκετὸν διάστημα χρόνου, ὅπως ἐπανέλθω ἐκ τοῦ
θάμβους μου. Ἀνελογιζόμενη ὅποια ἐνδοξοὶ κεφαλαί, καὶ
ὅποια μεγάλα πνεύματα εὐρίσκοντο ὑπὸ τοὺς πόδας
μου, καὶ ἡ συγκίνησίς μου μ' ἔκαμε πρὸς στιγμὴν νὰ
αἰσθάνωμαι παράδοxon ῥίγος. Ἀλλ' ἀφοῦ τὸ θάμβος
μου ἤρχισε ν' ἀπέρχεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἀφ' οὗ ἔρ-
ριψα ὀλίγον ἐρευνητικὸν τὸ βλέμμα μου πρὸς τὰ κάτω,
καὶ εἶδον τὸν ἀναιδῆ τρόπον, τὴν χυδαίαν στάσιν, τὴν
ἀπλὴν ἐνδυμασίαν, καὶ τὰς περιέργους κινήσεις τῶν ἐκ-
πληκτικῶν ἐκείνων ὄντων, συνῆλθον ὀλίγον κατ' ὀλίγον
καὶ ἐπέστην ἐπὶ τέλους ὅτι ἦσαν ἄνθρωποι καὶ ἐκεῖνοι,
κύπτοντες ὑπὸ τὸ κωμικοτραγικὸν βάρος τοῦ ὑψηλοῦ πί-
λου, καὶ φέροντες τὸν ζυγὸν τοῦ περιλάμιου. Καὶ πρῶ-
τόν μου ἔργον ἅμα τῇ ἀποκαταστάσει μου ταύτῃ ἦν ἡ
σπουδὴ τοῦ περιβόλου ἐκείνου. Ἡ Αἰθουσα τῶν Κοινοτή-
των εἶναι ὁ θαλαμὸς πρωτοτύπου συνθέσεως καὶ χαρακτή-
ρος ἐπιβλητικοῦ. Αἱ διαστάσεις του εἶναι μᾶλλον μικραί,
ἀποτελοῦσαι μῆκος διπλάσιον σχεδὸν τοῦ πλάτους, καὶ
καθιστῶσαι τὴν αἰθουσαν ταύτην μᾶλλον περιωρισμένην.
Ὁ περιορισμὸς οὗτος ἐγένετο ἐπιτήδης ὅπως καὶ ἡ ὁμι-
λία καὶ ἡ ἀκοὴ ἐπέρχωνται ἀδιάστως, καὶ ἵνα μὴ πνί-
γωνται τὰ ἐνδιαφέροντα κύματα τῶν ἡχῶν τῆς ἀγο-
ρεύσεως εἰς ἀνωφελεῖς ἐκτεταμένον χάος. Τοῦτο τοῦλάχιστον
συνεπέρανα ἀφ' οὗ ἐντὸς Ἀνακτόρου τῶσαν εὐρέως,
ὥρίσθη τόσῳ μικρὸς χώρος πρὸς ἐπιτέλεισιν τοῦ κυριω-
τέρου προορισμοῦ του. Ἐν γένει ἡ αἰθουσα αὕτη δὲν

ἔχει τι τὸ ἐξαιρετικόν, ἐὰν δὲ ἀφαιρέσῃ τις μερικὰς εἰδι-
κότητας ἀναγομένας εἰς τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐγένετο, δύ-
ναται νὰ ἔχῃ ἐν αὐτῇ τὴν θέαν ἐξαίρετου Ἀθηναϊκοῦ
Δημοτικοῦ Σχολείου. Τὸ περιεργότερον ἀντικείμενον ὅπερ
προσβάλλει τινα ἅμα τῇ εἰσόδῳ του ἐκεῖ, εἶναι ὁ πρόε-
δρος ἐπὶ τῆς ἑδρας του. Ἡ ἑδρα αὕτη κειμένη εἰς τὸ
βόρειον ἄκρον τῆς αἰθούσης, εἶναι ὑψηλὸς μεγαλοπρε-
πῆς θρόνος φέρων τὰ ἐμβλήματα τῆς Ἀγγλίας. Ἐπ' αὐ-
τοῦ ἀναπαύεται ὁ Πρόεδρος, εἶδος περιέργου ἀνθρώπου,
ἐξυρισμένου καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ προσώπου, φέροντος
φενάκην λευκὴν καὶ μακροτάτην πίπτουσαν ἐπὶ τῶν ὤμων
του. Ἡ λοιπὴ ἐνδυμασία του συνίσταται ἐκ μέλανος μαν-
δύου, ὁμοίου πρὸς τὸν ἐν τοῖς Δικασταῖς ἀπαντῶμενον,
καὶ ἀπολήγοντα ἐπίσης ὀπισθεν εἰς κορδύλιν. Μένει διη-
νεκῶς εἰς τὴν θέσιν του ἀκίνητος καὶ ἀτενής, ὡς Αἰγυ-
πτιακὸν ἄγαλμα. Ἡ μορφή του εἶναι πλήρης γαλήνης
καὶ ἰλαρότητος. Περιστρέφει τὸ βλέμμα του ἡρέμα καὶ
κανονικῶς, καὶ ἅμα συντύχῃ τὸ βλέμμα ἐτέρου τινος
βουλευτοῦ, ἀφίνει μειδιάμα ἀνατυλισσόμενον ἐπὶ τῶν
χειλέων του βραδέως καὶ διακείμενον ἐκεῖ ἐν παρατάσει,
μειδιάμα ἀορίστου γλυκύτητος καὶ ἀρρήτου θελήτρου.
Καὶ ἐπειδὴ ὁ μεγαλοπρεπὴς οὗτος ἀνὴρ πάντοτε ῥίπτει
τὸ βλέμμα του ἐπὶ τῶν προσώπων τῆς αἰθούσης, μειδιᾷ
πάντοτε τὸ ἰδιαιτέρον τοῦτο μειδιάμα του, καὶ ἐπομένως
πάντοτε ἡ ὄψις του εἶναι ἀξιοπρεπῶς φαιδρά. Ἡ θέσις
του ἐκπληροῖ συνάμα δύο ἀντιθέτους σκοπούς. Τὸν κα-
θιστᾷ γενικὸν ἀρχηγόν, καὶ γενικὸν δοῦλον. Διότι ἔχει
μὲν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ παντοῦ τὴν τάξιν, καὶ νὰ
διευθύνῃ τὰς συζητήσεις, ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου εἶναι ὑπόχρεος
νὰ μένῃ εἰς τὴν μονότονον ἐκείνην θέσιν του ἀκίνητος
καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Συνεδριάσεως, ἀκίνητος καθ'
ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, ἀκίνητος καὶ τὰς χεῖ-
ρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν κεφαλὴν. Δύναμαι δὲ νὰ
διαβεβαιώσω ὅτι ὁ ἐπίσημος ἀρχηγὸς γνωρίζει νὰ ἐκπλη-
ροῖ ἄριστα τὸ καθήκον τοῦτο τοῦ ἀξιώματός του, διότι
ἐπὶ τόσας ὥρας καθ' ἃς εὐρισκόμεθα ἀπέναντι αὐτοῦ, δὲν
ἤδυνήθη νὰ ἴδῃ τὴν παραμικρὰν στροφὴν εἰς τὸ πρόσω-
πόν του. Ὁ παράδοξος οὗτος κανὼν καθίσταται τόσῳ
μᾶλλον ἐκπληκτικὸς, καθ' ὅσον εἶναι γνωστὴ ἡ μυθικὴ
διάρκεια τῶν Ἀγγλικῶν Συνεδριάσεων, παρατεινομένων
πολλάκις ἐφ' ἡμέρας, καθ' ἃς ὁ δυστυχὴς Πρόεδρος οὐδό-
λως δύναται νὰ καταλίπῃ τὸν βασιανιστικὸν θρόνον του,
ἐν ᾧ τὰ λοιπὰ μέλη ἀκωλύτως ὅταν θέλωσι δύνανται νὰ
ἐξέρχωνται τῆς αἰθούσης καὶ νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ προ-
κλητικὰ ἐστιατόρια. Καὶ αὐτὸ τὸ ὕδωρ ὅπερ λαμβάνει
ἐνίοτε, δὲν δικαιούται ν' ἀπολαμβάνῃ ὅπως ἐπιθυμεῖ,
ἀλλὰ ὀφείλει νὰ κλίνη ἐπὶ τοῦ κυπέλλου μὲ τυπικὸν, πα-
νηγυρικὸν καὶ μυστηριώδη τρόπον, ἵνα μὴ ταράξῃ τὴν
ἐπὶ τοῦ θρόνου ἰσορροπίαν του. Τοιαύτης παραδόξου ση-
νῆς μάρτυς ἐγενόμην δὲς. Τέλος ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς
τῶν Κοινοτήτων, οὔτε τραπέζας ἔχει πρὸ αὐτοῦ, οὔτε
γραμματεῖς εἰς τὰ περίξ του, οὔτε ἀναλόγια, οὔτε κατα-
λόγους, οὔτε κώδωνας. Ἐν γένει ἡ περίεργος θέσις του
τῇ δίδει τὸ ὕψος ὅπερ παρατηρεῖ τις ἐκ τινος κολοσ-
σιαίας εἰκόνης τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, παριστώσας
τὸν Σαβαώθ.

[Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.]

Timeson

Τύποις «ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ»